

Gazi

Gazi Üniversitesi 100. Yıl Özel Sayı 15

100

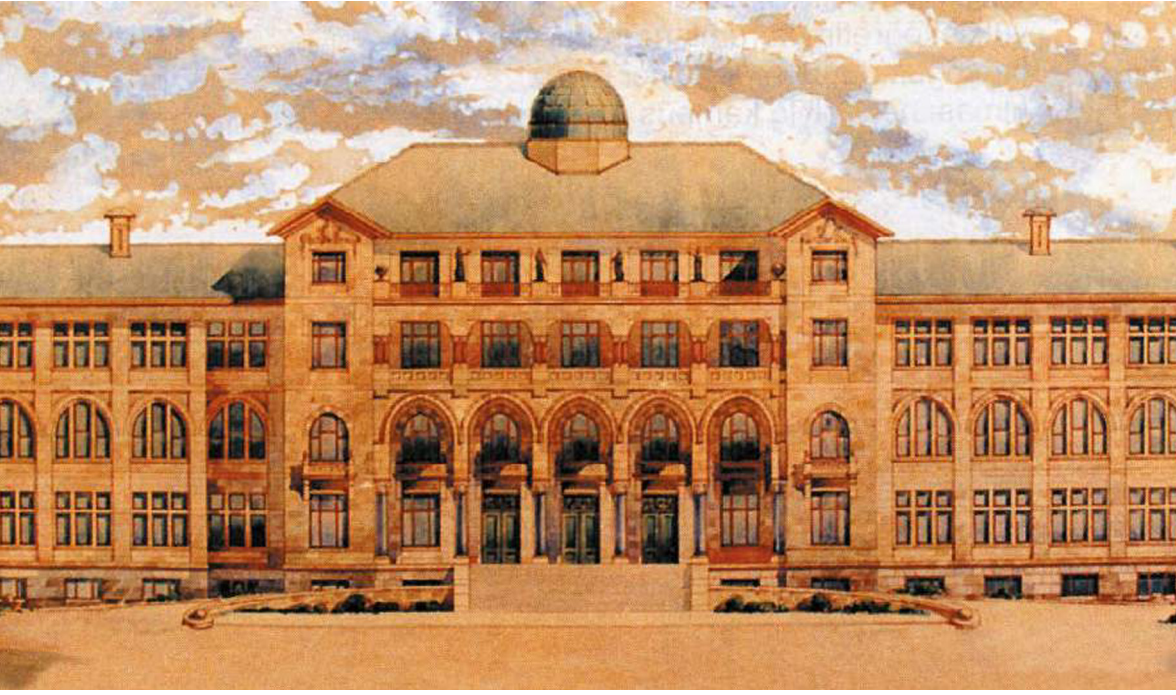

Gazili olmak ayrıcalıktır.

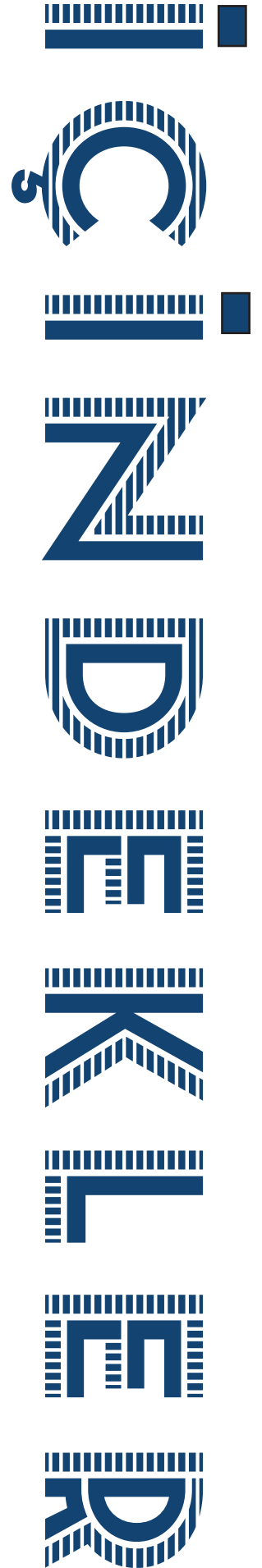

Millî egemenlik öyle bir nurdur ki, onun karşısında zincirler erir, taç ve tahtlar yanar, yok olur. Milletlerin esareti üzerine kurulmuş müesseseler her tarafta yıkılmaya mahkûmdurlar.

M. Kemal Atatürk

Bir Çınarın Filizlenişi: Dünden Bugüne Gazi.....	3
100 Yıllık Arşiv.....	7
Gazi'de Yaşam.....	15
Kampüsün Hafızası.....	19

Bir Şınarın Filizlenisi: Dünden Bugüne Gazi

Türkiye'nin köklü yükseköğretim kurumlarından biri olan Gazi Üniversitesi, yalnızca bir üniversite olmanın ötesinde, Cumhuriyet'in eğitim ideallerinin somutlaşmış hâlidir. Kuruluşu, gelişimi ve dönüşümü incelendiğinde, aslında Türkiye'nin modernleşme sürecinin eğitim alanındaki yansımaları görmek mümkündür. Bu yönüyle Gazi Üniversitesi'nin tarihçesi, sadece kurumsal bir geçmiş değil, aynı zamanda bir ülkenin eğitim vizyonunun hikâyesidir.

Cumhuriyet'in ilanından sonra Atatürk, en büyük mücadelenin artık cehalete karşı verileceğini açıkça ifade etmiştir. Ona göre bir toplumun çağdaşlaşması, ancak bilimsel ve laik bir eğitim sistemiyle mümkün olabilirdi. Bu noktada en kritik unsur ise öğretmenlerdi. Çünkü yeni nesli yetiştirecek olanlar onlardı.

Atatürk, öğretmenleri "Cumhuriyet'in fikri temellerini inşa eden kişiler" olarak görüyordu.

Bu yüzden öğretmen yetiştirme meselesi sıradan bir eğitim politikası değil, doğrudan devletin geleceğiyle ilgili stratejik bir konu hâline gelmişti. Mevcut Osmanlı eğitim sistemi bu ihtiyacı karşılamaktan uzaktı ve yeni bir model oluşturulması gerekiyordu.

1920'lerin Türkiye'sini düşünürsek, ortada oldukça karmaşık bir eğitim sistemi vardı. Osmanlı'dan kalan farklı okullar, farklı programlar ve birbirinden kopuk bir yapı söz konusuydu. Atatürk bu durumu değiştirmek için önce eğitimi tek bir çatı altında topladı (Tevhid-i Tedrisat) ve ardından modern, bilimsel bir sistem kurmaya başladı. Ama burada ciddi bir problem vardı: Bu yeni sistemi uygulayacak yeterli sayıda, iyi yetişmiş öğretmen yoktu. İşte Gazi'nin hikâyesi tam bu noktada başlıyor.

1926 yılında Ankara'da kurulan Orta Muallim Mektebi ve Terbiye Enstitüsü, yani sonradan Gazi Eğitim Enstitüsü olacak kurum, aslında

“Ordularımızın kazandığı zafer, sadece eğitim ordusunun zaferi için zemin hazırlamıştır. Gerçek zaferi siz kazanacak ve sürdüreceksiniz”

M. Kemal ATATÜRK

bu açığı kapatmak için kuruldu. Ama burası sıradan bir öğretmen okulu değildi. Amaç sadece ders anlatan insanlar yetiştirmek değildi; düşünebilen, sorgulayan, modern dünyayı anlayan öğretmenler yetiştirmekti. Yani bugünün tabiriyle söyleyelim: Sistem ezberci öğretmen değil, “vizyon sahibi” öğretmen istiyordu.

Burada işin ilginç ve önemli kısmı devreye giriyor. Türkiye o dönemde “kendi kendine yeteriz” demek yerine oldukça akıllı bir şey yaptı ve Avrupa’daki eğitim sistemlerini inceleyerek en iyi yönlerini almaya çalıştı. Özellikle Almanya bu konuda ciddi bir model oldu. Alman eğitim sistemi o dönemde dünyanın en disiplinli ve en sistemli yapılarından biriydi. Öğretmenlik sıradan bir meslek olarak değil, ciddi bir uzmanlık alanı olarak görülüyordu. Yani öğretmen olmak için sadece konu bilmek yetmiyordu; nasıl öğreteceğini de bilimsel olarak öğrenmen gerekiyordu.

Gazi Eğitim Enstitüsü’nün eğitim

anlayışı da tam olarak bu noktada şekillendi. Dersler sadece teorik değildi; uygulama çok önemliydi. Öğretmen adayları sınıfa girip ders anlatmayı gerçekten deneyimliyordu. Staj yapıyor, gözlem yapıyor, hatalarını görüp düzeltiyordu. Bugün “uygulamalı eğitim” dediğimiz şey aslında o dönemden geliyor. Bu yaklaşım, Alman pedagojisinin en güçlü yanlarından biriydi ve Gazide net şekilde hissediliyordu.

Ama sadece Almanya’dan etkilenildi demek eksik olur. Bir de Fransız eğitim sisteminin etkisi vardı. Fransız modeli daha çok merkezî bir yapı sunuyordu. Yani eğitim devlet kontrolünde olmalı, programlar merkezden belirlenmeli ve ülkenin her yerinde aynı standart uygulanmalıydı. Türkiye de bunu büyük ölçüde benimsedi. Bu yüzden Gazi Eğitim Enstitüsü, sadece öğretmen yetiştiren bir okul değil, aynı zamanda devletin belirlediği eğitim anlayışını ülkeye yayan bir merkez hâline geldi.

Ama sadece Almanya’dan etkilenil-

di demek eksik olur. Bir de Fransız eğitim sisteminin etkisi vardı. Fransız modeli daha çok merkeziyetçi bir yapı sunuyordu. Yani eğitim devlet kontrolünde olmalı, programlar merkezden belirlenmeli ve ülkenin her yerinde aynı standart uygulanmalıydı. Türkiye de bunu büyük ölçüde benimsedi. Bu yüzden Gazi Eğitim Enstitüsü, sadece öğretmen yetiştiren bir okul değil, aynı zamanda devletin belirlediği eğitim anlayışını ülkeye yayan bir merkez hâline geldi.

1930'lara geldiğimizde işler daha da ilginçleşiyor. Avrupa'da özellikle Almanya'da siyasi ortam değişince birçok bilim insanı ülkesini terk etmek zorunda kaldı. Türkiye ise bu durumu bir fırsata çevirdi ve bu akademisyenleri davet etti. Böylece hem üniversitelerde hem de genel eğitim sisteminde ciddi bir kalite artışı yaşandı. Örneğin Eduard Zuckmayer müzik eğitimi alanında çok

önemli katkılar sağladı. Ernst Reuter ise akademik ve yönetsel yapının gelişmesine katkıda bulundu. Bu insanlar doğrudan Gazide ders vermese bile oluşturdukları akademik atmosfer, Gazi gibi kurumların kalitesini doğrudan etkiledi.

Gazi Eğitim Enstitüsü'nün en güçlü taraflarından biri de sadece bilgi veren bir yer olmasıydı. Buradan mezun olan öğretmenler Türkiye'nin dört bir yanına gidiyordu. Ama sadece matematik, tarih anlatmıyorlardı. Aynı zamanda yeni bir yaşam tarzını, yeni bir düşünme biçimini taşıyorlardı. Yani aslında bir nevi "Cumhuriyet elçileri" gibiydiler. Bu

yüzden Gazi'nin etkisi, bir okulun etkisinden çok daha büyüktü.

Zamanla bu yapı büyüdü, gelişti ve 1982 yılında çıkarılan yasa ile Gazi Üniversitesi adını alarak üniversiteye dönüştü. Artık sadece öğretmen değil; mühendis, ekonomist, bilim insanı yetiştiren büyük bir kurum hâline geldi.

**Gazi Eğitim Enstitüsü, Ankara
1959-1962**

100 YILLIK

Cumhuriyet'in eğitim hamlesinin kalbinde doğan Gazi Üniversitesi, arşivlerinde sadece kendi geçmişini değil, Türkiye'nin modernleşme sürecini de saklıyor. Dergimizin bu bölümünü üniversitemizin yüz yıllık serüveninde bırakılan anılara adadık.

11 Mayıs 1928
Cimnastik şenliklerine
istirak eden 1.000 mektepli
kız talebe

1930
Recep Cengiz Kan

KARŞIV

1930'lar
Öğrenciler rektörlüğün
önünde eğleniyor

1939
Gazi Eğitim Enstitüsü
öğretmenleri Hakkı İzzet ve
Malik Aksel öğrencileri ile

*1939, Gazi Eğitim Enstitüsü
Bir an.
Malik Aksel, Hakkı İzzet iki
değerli Hocam ve sınıf
arkadaşlarım.*

1930'lar Yemekhane

1930'lar Ağaç Maden ve İş Atölyesi

1940

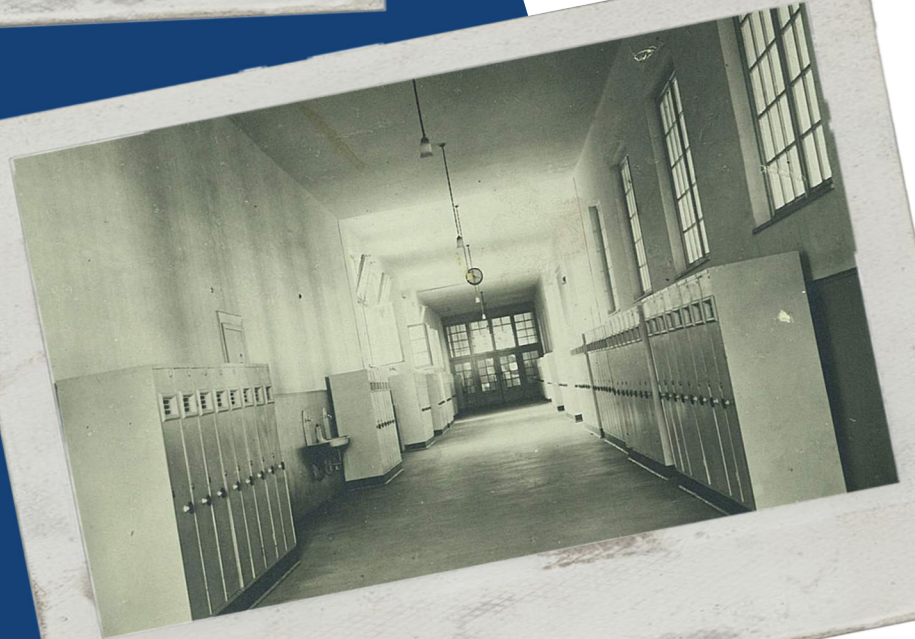
Yatakhane ve Kütüphane

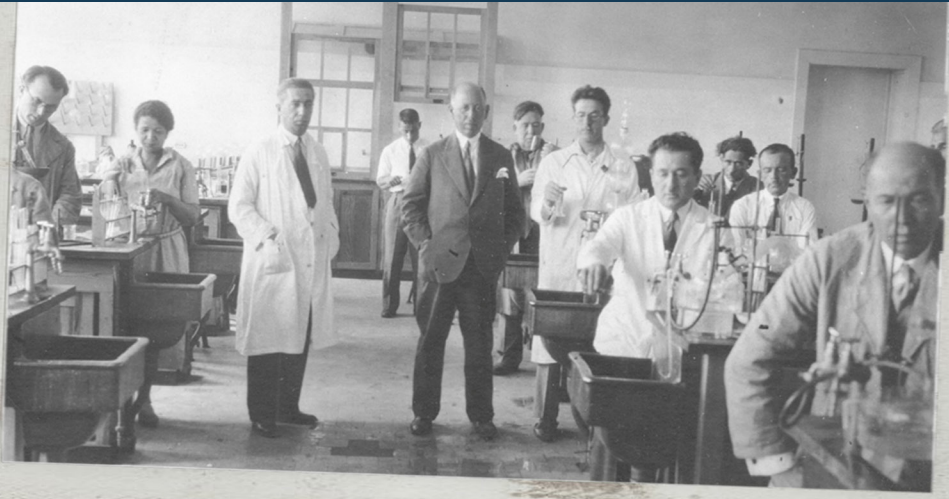
1940

Rektörlük koridorları

· Okulun ilk yıllarında öğrenciler için bizzat ana binanın içinde yatakhaneler bulunuyordu. Öğrenciler günün 24 saatini bu tarihi atmosferde geçirir, akşamları ise geniş koridorlarda edebiyat ve sanat tartışmaları yaparlardı. "Gazi Ruhü" denilen o güçlü bağın temelleri, bu yoğun ve bir arada geçen yatılılık yıllarında atılmıştır.

1930 Fen ve Matematik Bölümü Dersliği

1930 Musiki Muallim Mektebi

1940 Hakkı İzzet'in Yazı Dersi

Gazi, Türkiye'de kendi içinde bir "Resim Heykel Müzesi" barındıran ender kurumlardan biridir. Kuruluşundan itibaren öğrencilerin ve hocaların yaptığı eserler toplanmış, bu da binanın koridorlarının zamanla bir sanat galerisine dönüşmesini sağlamıştır.

1930'lu ve 40'lu yıllarda, eğitim reformu kapsamında Avrupa'dan (özellikle Almanya ve Avusturya'dan) gelen çok sayıda uzman ve sanatçı Gazi bünyesinde dersler vermiştir. Bu durum, Gazi'nin o dönemde sadece yerel bir okul değil, uluslararası standartlarda bir enstitü olarak kurgulandığının kanıtıdır.

1940

**Sergi Açılışı İsmet İnönü,
Sağdaki Hasan Ali Yücel**

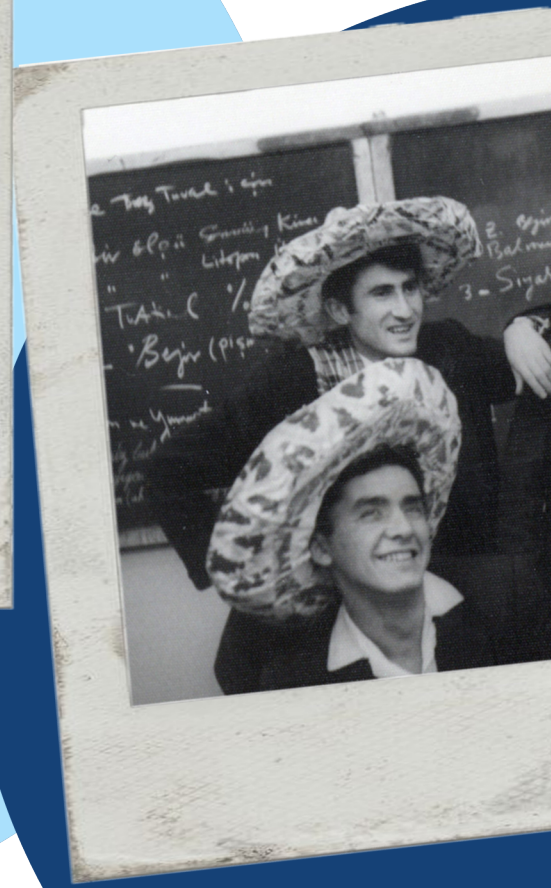
1950'ler

Tiyatro Hazırlıkları

1930'lar
Aşık Veysel ve Öğrenciler
Birlikte

1929
İlk Pedagoji Bölümü
Mezunları

1959

Öğrenciler yılbaşını
kutlarken

1940-1950

Tolpu Yemek, Solda Refik
Ekipman, Şinasi Barutçu,
Hayrullah Örs, Hidayet
Telli,

1964

Naci EROL, Mehmet
GÜLER, Gülten AKIN,
Faruk UZAR, Atilla ATAR,
Selahattin ALTINOK,
Bilal ERDOĞAN, Zafer
GENÇAYDIN, Adem GENÇ,
Osman GÜNGÖR. Resim
Atölyesi

Gazî'de Yaşam

Bir asrı geride bırakmak, yalnızca takvim yapraklarının ilerlemesi değil; aynı zamanda kuşakların birbirine devrettiği bir mirasın, bir kültürün ve bir düşünce geleneğinin sürekliliğidir. 100. yılını kutlayan bu köklü üniversitenin kampüsünde dolaşırken, her köşede geçmişin izlerini ve geleceğin ipuçlarını bir arada görmek mümkün. Eski taş binaların duvarlarında biriken hatıralar, modern laboratuvarların içinde şekillenen yenilikçi fikirlerle birleşiyor. Bu özel yıl kapsamında öğrenciler ve akademisyenlerle gerçekleştirdiğimiz röportajlar, üniversitenin yalnızca bir eğitim kurumu değil, aynı zamanda yaşayan bir organizma olduğunu açıkça ortaya koyuyor.

Soru: Hocam, Gazi Üniversitesi 100 yıllık tarihiyle “Öğretmen yetiştiren okul” kimliğinden kapsamlı bir araştırma üniversitesine dönüştü. Sizce bu 100 yılın en büyük başarısı nedir?

Prof. Dr. : Gazi'nin en büyük başarısı, “Cumhuriyet'in ışığı” olma misyonunu hiç kaybetmemesidir. Biz sadece teknik bilgi vermiyoruz; burada bir ruh inşa ediliyor. Gazi Orta Muallim Mektebi ve Terbiye Enstitüsü olarak başlayan bu yolculuk, bugün fen bilimlerinden sanat tasarımına kadar her alanda Türkiye'nin yönünü tayin eden bir noktada. 100. yılımızda geriye dönüp baktığımızda, Türkiye'nin her köşesinde emeği olan mezunlarımızın imzasını görüyoruz.

Soru: Bir öğrenci olarak, böyle tarihi bir dönemde okulda bulunmak nasıl bir his? 100. yıl projelerinde yer almaksananeler hissettiriyor?

Öğrenci: Dürüst olmak gerekirse, her sabah o tarihi kampüse girmek, Mimar Kemaled-

din'in o eşsiz yapısının altından geçmek insana büyük bir sorumluluk yüklüyor. 100. yıl sadece bir sayı değil; bizler için bir bayrak yarışı. Şu an üzerinde çalıştığımız centennial (yüzyıl) projeleri, tasarladığımız pullar ve dijital sergilerle aslında biz de tarihe bir not düşüyoruz. Kendi imzamızı, bir asırlık bu dev mirasa eklemek tarif edilemez bir gurur.

Soru: Gelecek vizyonundan bahsetmişken, Gazi Üniversitesi artık 3D modellemelerden yapay zekaya, dijital sanattan ileri teknolojiye kadar pek çok alanda öncü. Akademik olarak bu dönüşümü nasıl değerlendiriyorsunuz?

Prof. Dr. : Tarihsel mirasımız bizim köklerimiz, ancak dallarımız gökyüzüne, yani teknolojiye uzanıyor. Bugün öğrencilerimiz sadece tuval başında değil; en ileri 3D render sistemleriyle, Adobe ekosistemiyle ve dijital görselleştirme araçlarıyla dünya standartlarında işler üretiyor. 100. yıl kutlamalarımızda da bu sentezi göreceksiniz. Geleneksel seramik formlarımızı di-

Neden Gazi?

jital tasarım teknikleriyle birleştiriyor, üniversitemizin fiziksel mirasını sanal dünyada yeniden inşa ediyoruz. Soru: Türkiye’de yüzlerce üniversite, binlerce fakülte var. Ancak “Gazili olmak” her zaman farklı bir ağırlığa sahip oldu. Sizce bir akademisyen ve bir öğrenci için bu sorunun cevabı nedir: Neden Gazi?

Prof. Dr. : “Çünkü Gazi, sadece bir diploma değil, bir temeldir. ‘Neden Gazi?’ sorusunun cevabı, o binanın taşlarındaki ruhla ilgilidir. Bizim köklerimizde bizzat Cumhuriyet’in kurucu iradesi var. Bir akademisyen için burada olmak, Türkiye’nin eğitim tarihindeki en güçlü zincirin bir halkası olmaktır. Biz sadece bilgi üretmiyoruz; biz, ‘Gazi’ isminin getirdiği o vakur duruşu ve memleket sevdasını nesilden nesile aktarıyoruz. Gazi, geleneğin güveni ile geleceğin mera-

kını aynı potada eritebildiği için ‘Gazi’dir.”

Öğrenci: “Benim için ‘Neden Gazi?’ sorusunun cevabı, imkân ve aidiyetin birleşimidir. Modern bir dünyada yaşıyoruz; dijital tasarım, 3D modelleme veya teknoloji her yerde var. Ancak Gazi’de bu yenilikleri, devasa bir kültürel mirasın üzerine inşa ediyorsunuz. Okulun kapısından içeri girdiğimde arkamda 100 yıllık bir gücü hissediyorum. Bu bina, bu ekol size ‘Sen sadece bir öğrenci değilsin, bir asırlık bir çınarın yeni filizisin’ diyor. Hem teknik donanım olarak en iyisine ulaşmak hem de bu köklü aileye ait hissetmek... İşte bu yüzden Gazi.”

Soru: Röportajımızı bitirirken, her ikinizden de 100. yıl için birer dilek alabilir miyim?

Öğrenci: Ben, Gazi’nin her zaman yenilikçi kalmasını ve biz gençlerin enerjisiyle beslenmeye devam etmesini diliyorum. 100 yıl sonraya gelecekte olan öğrencilerin de bizim bugünkü heyecanımızı hissetmesini isterim.

Prof. Dr. : Gazi Üniversitesi, “Gazi” adının onurunu taşıyarak bilimin ve sanatın rehberliğinde ikinci yüzyılına başlıyor. Dileğim, bu köklü çınarın gölgesinde daha nice nesillerin yetişmesi ve üniversitemizin evrensel bilgi üretimindeki yerini her geçen yıl daha da sağlamlaştırmasıdır.

KAMPÜSÜN HAFIZASI

Üniversitemizin her bir karışında 100 yıllık tarihin minik izlerini görebiliyoruz. Kaldırımlarında yürürken, binalarında gezerken, heykellerini incelerken yürüdüğümüz yollar aslında mezunlarımızın adımlarıyla birlikte ilerliyor. Dergimizin bu bölümünde kampüsümüzde yer alan tarihi bina ve eserleri birlikte inceleyeceğiz.

Gazi Üniversitesi Rektörlük Binası

Ankara'nın sert rüzgârlarına karşı dimdik ayakta duran, önünden her geçeni vakur duruşuyla selamlayan bir yapı vardır: Gazi Üniversitesi Rektörlük Binası. Bugün üniversitenin kalbi olan bu bina, aslında genç Türkiye Cumhuriyeti'nin "muasır medeniyet" seviyesine ulaşma tutkusunun en somut nişanelerinden biridir. 1920'li yılların sonunda, eğitimin ve sanatın Anadolu'nun her köşesine yayılması hedeflenirken, bu vizyonu temsil edecek bir "öğretmen okulu" ihtiyacı doğmuştu. İşte bu ihtiyacın cevabı, Mimar Kemaleddin Bey'in dehasıyla şekillenecekti.

Binanın hikayesi, Birinci Ulusal Mimarlık Akımı'nın zirve noktası olarak kabul edilir. Mimar Kemaleddin Bey, geleneksel Osmanlı mimarisinin öğelerini modern batılı formlarla harmanlayarak ortaya eşsiz bir sentez koymuştur. Ne hazindir ki, Kemaleddin Bey

bu şaheserinin tamamlandığını görememiş, inşaat sürecinde hayata gözlerini yummuştur. 1927-1930 yılları arasında yükselen bu yapı, geniş saçakları, turkuaz çinileri ve simetrik yapısıyla sadece bir okul değil, adeta bir "Eğitim Sarayı" olarak tasarlanmıştır.

Bina ilk açıldığında ismi "Gazi Orta Muallim Mektebi ve Terbiye Enstitüsü" idi. Cumhuriyet'in aydınlanma devrimini omuzlayacak olan öğretmenler, bu binanın yüksek tavanlı dersliklerinde, ışık alan geniş koridorlarında yetiştiler. Binanın mimarisindeki her detay, orada eğitim görecekle gençlere bir özgüven aşılama üzere kurgulanmıştı. Özellikle binanın girişindeki devasa merdivenler ve ihtişamlı salon, bilginin kutsallığına yapılan bir vurgu gibiydi. 1982 yılında Gazi Üniversitesi'nin kurulmasıyla birlikte bu tarihi yapı, rektörlük makamına ev sahipliği yapmaya başladı.

Atatürk ve Genç Öğretmenler

Ankara'nın kalbinde, Birinci Ulusal Mimarlık Akımı'nın en görkemli temsilcisi olan Mimar Kemaleddin imzalı Gazi Üniversitesi Rektörlük binası yükselir. Bu tarihi yapının önünde, üniversitenin kimliğiyle bütünleşmiş olan Atatürk ve Genç Öğretmenler Anıtı, ziyaretçilerini sadece estetik bir zarafetle değil, aynı zamanda derin bir ideolojik mirasla karşılar. Bu anıt, Cumhuriyetin "irfan ordusu" olarak nitelendirdiği eğitim neferlerine adanmış sessiz ama sarsılmaz bir manifestodur.

Heykel kompozisyonunun merkezinde, modern Türkiye'nin kurucusu Mustafa Kemal Atatürk sivil kıyafetleri içerisinde,

vakur bir duruşla yer alır. Askeri bir üniforma yerine sivil giysilerle tasvir edilmesi, mücadelenin artık cephelerden sınıflara, kalemlere ve kitaplara geçtiğinin sembolik bir göstergesidir. Atatürk'ün figürü, sadece bir lideri değil, aynı zamanda yeni devletin yolunu aydınlatan bir "Başöğretmen" profilini tüm heybetiyle yansıtır.

Atatürk'ün hemen yanı başında konumlandırılan genç öğretmen figürleri ise Cumhuriyet devrimlerinin enerjisini ve sürekliliğini temsil eder. Gençlerin yüzlerindeki kararlı ifade ve ileriye dönük bakışları, eğitimin bir bayrak yarışı olduğu vurgusunu pekiştirir. Heykeldeki figürlerin birbirine

olan yakınlığı ve Atatürk'ün yol gösteren duruşu, rehberlik ile uygulamanın, tecrübe ile gençlik heyecanının kusursuz bir sentezidir.

Estetik açıdan rektörlük binasının turkuaz çinileri ve devasa sütunlarıyla büyük bir uyum sergileyen bu eser, Gazi Üniversitesi'nin köklü "öğretmen yetiştirme" geleneğinin bir nişanesidir. Her sabah bu anıtın önünden geçen öğrenciler için bu taş ve bronz bütünleşmesi, sadece bir sanat eseri değil; "fikri hür, irfanı hür, vicdanı hür" nesiller yetiştirme ülküsüne verilmiş bir sözün her gün tazelenen hatırlatıcısıdır.

Aliya İzzetbegović

Gazi Üniversitesi Merkez Kampüsü'nde, Gazi Eğitim Fakültesi Bosna-Hersek Binaları önünde yer alan bu anlamlı anıt, Bilge Kral Aliya İzzetbegović'in anısını ve evrensel bir vicdan dersini geleceğin eğitimcilerine sunmaktadır. 2015 yılında açılışı yapılan bu taş kitabe üzerinde İzzetbegović'in, "Ve her şey bittiğinde, hatırlayacağımız şey; düşmanlarımızın sözleri değil, dostlarımızın sessizliği olacaktır" şeklindeki sarsıcı sözü yer almaktadır. Türkiye ile Bosna-Hersek arasındaki kopmaz kültürel bağları ve tarihsel vefayı simgeleyen bu eser, üniversitenin akademik atmosferine adaletin ve dayanışmanın önemini vurgulayan derin bir anlam katmaktadır.

Bilge Kağan Anıtı Replikası

Gazi Üniversitesi kampüsünün derinliklerinde, Türk tarihinin en köklü belgelerinden biri olan Bilge Kağan Yazıtı, tüm görkemiyle yükselir. Bu abide, sadece bir taş sütun değil; Türk dilinin, devlet idaresinin ve toplumsal birliğin binlerce yıl öncesinden gelen yankısıdır. Akademik hayatın ortasında, geçmişin bilgeliğini bugünün genç dimağlarına fısıldayan bu anıt, milli kimliğin ve sürekliliğin somut bir simgesi olarak varlığını sürdürür. Her bir satırı, bir milletin var olma mücadelesini ve töresine sahip çıkma kararlılığını modern zamanların kalbine taşır.

Merkez Kütüphane

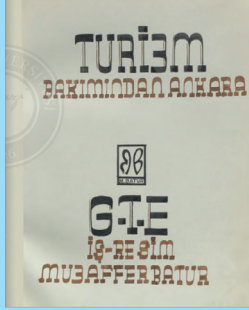
Gazi Üniversitesi Merkez Kütüphanesi, Ankara'nın akademik kalbi Beşevler'de sadece bir bina değil, Cumhuriyet'in eğitim mirasının en güçlü sembollerinden biri olarak yükseliyor. Bir dergi sayfasında "Bilginin Başkentteki Hafızası" başlığıyla yer alabilecek bu etkileyici mekan, kapısından girdiğiniz andan itibaren sizi şehrin gürültüsünden koparıp kağıt hışırtılarının huzur dolu dünyasına davet ediyor. Modern kütüphanecilik anlayışını kullanıcı odaklı bir perspektifle harmanlayan yapı, geniş pencerelerinden süzülen Ankara güneşiyle sadece çalışma masalarını değil, her yıl binlerce gencin geleceğe dair kurduğu büyük hayalleri de aydınlatıyor.

Yaklaşık 30.000 metrekarelik devasa bir alana yayılan kütüphane, koleksiyon derinliğiyle tam bir bilgi evreni sunuyor. Raflarında yüz binlerce basılı eseri barındırırken, aynı zamanda dünyanın en prestijli veri tabanlarına saniyeler içinde erişim imkanı sağlayarak dijital dönüşümün öncülüğünü yapıyor. Özellikle tarihin tozlu sayfalarından süzülüp gelen nadir eserler

koleksiyonu, burayı sadece bir öğrenme alanı değil, aynı zamanda korunması gereken kıymetli bir kültürel miras noktası haline getiriyor. Disiplinli bir sessizliğin hakim olduğu okuma salonları, sınav dönemlerinde hummalı bir akademik karargaha dönüşürken; koridorlar kahve molalarında paylaşılan dostlukların ve sabaha karşı bitirilen tezlerin izlerini taşıyor.

Gazi Merkez Kütüphanesi'ni benzerlerinden ayıran asıl unsur, sunduğu bu "yaşayan ekosistem" ruhudur. Engelsiz kütüphane birimiyle kapsayıcılığı, sergi alanlarıyla kültürel zenginliği ve grup çalışma odalarıyla kolektif üretimi destekleyen yapı, üniversitenin entelektüel omurgasını oluşturuyor. Burası bir öğrenci için sadece bir çalışma durağı değil, akademik olgunluğa atılan ilk adımların ve entelektüel birikimin merkezidir. Yolunuz Ankara'ya düştüğünde bu bilgi tapınağının önünden geçerseniz, orada sadece kitapları değil, bir ülkenin aydınlık geleceğini inşa eden zihinlerin sessiz ama derinden gelen senfonisini göreceksiniz.

Nadir Eserler Koleksiyonundan Bir Kaç Örnek

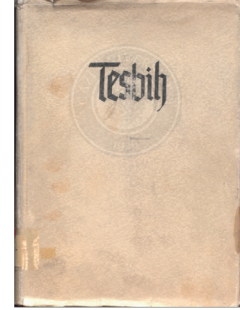
Turizm Bakımından Ankara

Muzaffer Batur
1943-1944

KARKAMIŞ YAZITLARI

Salih Rüştü Taşçı
1970

Tesbih

Tomris Uzun
1950-1951

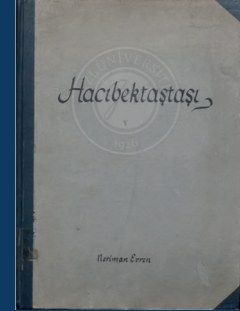
Turistik Efes

Hüsnü Karaca
[ty.]

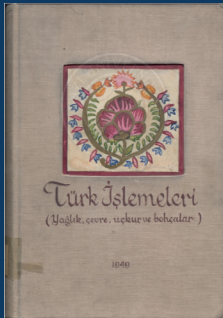
Bakır İşleme Sanatı

Sami Dilsiz
[ty.]

Hacıbektaşlı

Neriman Evren
1949

Türk İşlemeleri

Feride Çanta
1949

Bodrum Su Altı Müzesi

Doğan Tuncer
[ty.]

ESKİ TOKAT EVLERİ

Birsen Turan
[ty.]

